

HERVORMD EN VRIJGEMAAKT

Wij noemen onszelf vrolijk orthodox. Of je nu hervormd, gereformeerd, doopsgezind, of wat dan ook maar bent, zolang je het met kleine letters schrijft, is dat geen enkel probleem. Het is wel zo, dat we inderdaad hervormd zouden worden in ons denken. Je zou het ook gereformeerd kunnen noemen, want dat is precies hetzelfde. Beide betekenen dat je veranderd wordt in je denken.

De vraag is echter waar we begonnen zijn en waar we naartoe gaan in die verandering. Gewoonlijk hebben bovengenoemde termen te maken met de Reformatie. Daar zijn heel wat denominaties uit voortgekomen, maar in de Bijbel bestaan al die verschillen niet.

We zouden ook vrijgemaakt worden. Dat is ook de volgorde: eerst verandering, hervorming, daarna vrijmaking. Daarmee houdt het niet op, want die dingen dienen een bepaald doel. Daarom zijn ze ook van boven af geregeld. Na die verandering en vrijmaking is het de bedoeling dat we de levende God zouden dienen.

We zeggen meestal: "Wij zijn vrijgemaakt en daarom hoeven we niets meer. Bovendien zijn we voor God dood. Dus, alle zonden die we doen, worden ons toch niet aangerekend, want God ziet ze niet eens. Het maakt daarom niet uit wat we doen". Zo zit het natuurlijk niet. We zijn dan weliswaar gestorven voor God, maar we leven en dat leven zou geleefd moeten worden in dienst van God.

Je kunt alleen vrij zijn als je veranderd bent in je denken. Voorzover je niet vrij bent, zit hem dat in je denken. Je bent gebonden aan je eigen denken en de beperkingen die daaruit voortvloeien. Je kunt wel zeggen: "Ik ben zo opgevoed", maar dat kan natuurlijk nooit de norm zijn voor de rest van je leven. Vrijheid kan alleen maar tot stand komen door verandering in je denken.

Rom. 12 : 2 En wordt dezer wereld niet gelijkvormig; maar wordt veranderd door de vernieuwing uws gemoeds, opdat gij moogt beproeven, welke de goede, en welbehagelijke en volmaakte wil van God zij.

Die verandering is een hervorming. Je denken krijgt een andere vorm dan die van de wereld. Gemoed = verstand.

Door die verandering zul je proeven wat de goede en welbehagelijke en volmaakte wil van God is. Dat proeven betekent dat je in de praktijk zult ondervinden wat de wil van God is. Je moet het smaken. Je hebt er dus al deel aan en hoewel je het nog kunt uitspugen, heb je de smaak al geproefd. Zo kun je weten wat de wil van God is.

Het gaat hier niet over de wil van God in het algemeen. Het plan van God met deze wereld en met Zijn volk kun je gewoon in de Bijbel lezen. Dat heeft niets met Gods wil voor jou persoonlijk te maken. Men zegt wel eens: "God heeft een plan met jouw leven", maar hoe komt men daarbij en wat is dat plan dan wel? Daar kan men dan geen antwoord op geven. Als dat plan er is, dan kun je daar alleen achter komen op de manier zoals beschreven in Rom. 12: 2.

Rom. 12: 1 Ik bid u dan, broeders, door de ontfermingen Gods, dat gij uw lichamen stelt tot een levende, heilige, Gode welbehagelijke offerande, *welke is* uw redelijke godsdienst.

Toch zal die verandering in je denken niet plaatsvinden als je niet eerst je lichaam offert aan God. Wij zouden ons aan Hem, aan Zijn plan, aan Zijn Woord en aan Zijn wil moeten overgeven, bijv. door te zeggen: "Heere, wat wilt Gij dat ik doe?".

We zouden ook de loopbaan lopen die ons is voorgesteld. Die loopbaan hebben we zelf niet gekozen, maar God. Als we van tevoren zouden weten hoe die loopbaan eruit ziet, dan zouden we waarschijnlijk ook zeggen: "Die loopbaan kunnen we niet lopen; die is te moeilijk voor ons". Het gaat niet om eigen kunnen, maar om geloof.

Dat geloof is niet een vaag vermoeden dat God bestaat, want dan gelooft de satan ook. Geloof is dat men gelooft en vertrouwt op de woorden die God gesproken heeft.

2 Tim. 4: 7 Ik heb den goede strijd gestreden, ik heb den loop geëindigd, ik heb het geloof behouden;

Paulus is blijven vertrouwen op het Woord van God.

Rom. 8: 9 Doch gijlieden zijt niet in het vlees, maar in den Geest, zo anders de Geest Gods in u woont. Maar zo iemand den Geest van Christus niet heeft, die komt Hem niet toe.

10 En indien Christus in ulieden is, zo is wel het lichaam dood om der zonden wil; maar de geest is levend om der gerechtigheid wil.

11 En indien de Geest Desgenen, Die Jezus uit de doden opgewekt heeft, in u woont, zo zal Hij, Die Christus uit de doden opgewekt heeft, ook uw sterfelijke lichamen levend maken, door Zijn Geest, Die in u woont.

We zouden ons eerst realiseren dat we voor God levend zijn. We zijn wel gestorven, maar niet zo dat we het kunnen maken alles daarop af te schuiven. Ons lichaam is om der zonden wil dood, maar als de Geest in ons woont, zal dat sterfelijke lichaam levend gemaakt worden. Niet pas bij de opname van de Gemeente, maar al tijdens dit sterfelijke leven.

De Geest Gods heeft Christus uit de doden opgewekt. Door Zijn opstanding uit de dood werd Hij de Christus.

Filipp. 2: 8 En in gedaante gevonden als een mens, heeft Hij Zichzelve vernederd, gehoorzaam geworden zijnde tot den dood, ja, den dood des kruises.

9 Daarom heeft Hem ook God uitermate verhoogd, en heeft Hem een Naam gegeven, welke boven allen naam is;

Hij werd eerst vernederd en pas daarna verhoogd. Dat is de verandering. Hij werd van de 13e de 14e. In het geslachtsregister in Matt. worden steeds 14 geslachten genoemd. Bij het laatste rijtje is de Heere Jezus de 13e generatie, maar Christus de 14e. Dat is de volgende generatie. De nieuwe Mens als opvolger van de oude.

Als de Geest in ons woont, dan zal Hij ons ook levend maken. Hij zal niet onze dode lichamen levend maken, maar onze sterfelijke lichamen. Als wij dode lichamen zouden

hebben, dan waren we dood en lagen in het graf. Wij hebben in dit leven sterfelijke lichamen en die zal Hij levend maken. Het gaat hier dus niet over de opname van de Gemeente, maar over de levende mens, over ons die nu nog leven.

Wij zijn inderdaad dood voor God, maar degenen die geloven zijn ook mede opgewekt met Christus, opdat zij eeuwig leven zouden hebben. Zij zouden niet leven onder de toorn en het oordeel van God (zie Joh. 3: 16). Als Hij in onze harten woont, dan zijn onze lichamen inderdaad levend. Hij woont niet in een lijk.

Hand. 2: 33 Hij dan, door de rechterhand Gods verhoogd zijnde, en de belofte des Heiligen Geestes, ontvangen hebbende van den Vader, heeft dit uitgestort, dat gij nu ziet en hoort.

God heeft Zijn Heilige Geest gegeven aan deze Jezus, Die gij gekruist hebt. Hij zou die Geest uitstorten op allen die geloven, maar de Eerste Die de Geest ontving, was deze Jezus. Het gevolg daarvan was dat Hij uit de doden opstond.

Die Geest wordt gegeven aan eenieder die gelooft. Dat betekent dus dat ieder die de Geest ontvangt, ook opstaat uit de dood en leeft voor God.

Filipp. 2: 10 Opdat ik Hem kenne, en de kracht Zijner opstanding, en de gemeenschap Zijns lijdens, Zijn dood gelijkvormig wordende;

11 Of ik enigszins moge komen tot de wederopstanding der doden.

Dat gaat niet over de opname van de Gemeente of de jongste dag, maar over het praktische leven, dat nu geleefd wordt.

Rom. 8: 4 Opdat het recht der wet vervuld zou worden in ons, die niet naar het vlees wandelen, maar naar den Geest.

5 Want die naar het vlees zijn, bedenken dat des vleeses is; maar die naar den Geest zijn, dat des Geestes is.

Wandelen is je "zijn", je praktische leven. Het is niet de ene voet voor de andere zetten, maar wat je denkt en wat je doet. Wij zouden naar de Geest leven op grond van het feit dat we door Die Geest zijn opgewekt. Wij zijn levend voor God en daarom zouden we onze lichamen stellen tot een levend, heilig, Gode welbehagelijk offer. En op grond daarvan volgt vers 2 van Rom. 12.

Als je denkt dat je bepaalde dingen niet mag doen, omdat de wereld ze ook doet, dan kan dat onmogelijk op Rom. 12: 2 zijn gebaseerd. Als dat zo was, dan zou je ook niet meer naar de wc kunnen, of eten, of winkelen en noem maar op. We zouden deze wereld niet gelijkvormig worden naar de inwendige mens. Het lijkt gemakkelijk om naar de inwendige mens deze wereld niet gelijkvormig te worden, maar hoe doe je dat dan en bovenal, hoe laat je dat naar buiten toe zien? Hoe word je veranderd in je denken? Door je te laten voeden met andere informatie, door te leren denken zoals God denkt.

Het probleem is alleen dat men zijn verstand gebruikt als zender, in plaats van ontvanger. Men bedenkt zelf de dingen en biedt dat dan aan aan God. Bescheiden als de mens dan is, zegt hij: "Het is misschien niet veel, maar wij kunnen niet meer. Neemt U het alstublieft aan, want het komt uit een goed hart". Het mag dan misschien uit een goed hart komen en het is

dan misschien niet alles, voor God is het zeker niet genoeg. Wij hebben geen verstand gekregen om te zenden, maar om te ontvangen.

1 Joh. 5: 20 Doch wij weten, dat de Zoon van God gekomen is, en heeft ons het verstand gegeven, dat wij den Waarachtige kennen;

Wij hebben verstand gekregen om de Waarachtige te leren kennen. Dat betekent dus dat we niet zouden zenden, maar ontvangen. En als we ontvangen, dan worden onze gedachten ondergeschikt gemaakt en gevormd door God. Lees psalm 119 maar eens. Die gedachten en woorden van God zouden wij dagelijks overdenken. Zij zouden onze gedachten dagelijks bezig behoren te houden.

Alle andere Schriftplaatsen die over verandering spreken, hebben dezelfde betekenis. Het gaat over de vorm, het patroon, of het schema van ons denken. Het is de bedoeling dat we langs andere lijnen gaan denken, dat er een metamorfose plaatsvindt. Dat is een verandering van vorm. Dat is niet vaag, maar concreet. Veranderd worden door het onvergankelijke Woord van God. Als dat gebeurt, dan zal dat ons praktische leven ook veranderen.

Mensen zijn altijd uit op macht, daar is het hele denken op gebaseerd. Als dat denken veranderd wordt, betekent het dus dat de mens dan zou gaan dienen.

Als de mens niets heeft om voor te leven, dan gaat hij dood. Hij moet dan maar een hobby gaan uitoefenen, maar waarom wordt dat alleen maar op een zo laag niveau toegepast? Wij hebben een Schepper om voor te leven en bedenk maar eens wat je daar allemaal voor terugkrijgt. In ieder geval leven.

Hij wil Zijn Woord en Zijn gedachten aan ons kwijt. Wij zijn vaten en die wil Hij vullen. Dat horen lege vaten te zijn, niet gevuld met eigen bedenksels, zodat we spitsvondig op Zijn woorden kunnen reageren. Nee, leeg, zodat Hij het helemaal kan vullen. Dat is vernieuwing van ons denken.

2 Kor. 3: 6 Die ons ook bekwaam gemaakt heeft, *om te zijn* dienaars des Nieuwen Testaments, niet der letter, maar des Geestes; want de letter doodt, maar de Geest maakt levend.

Wij leven en dienen niet onder het Oude Verbond, maar leven en dienen onder het Nieuwe Verbond. Waar wij de Geest van God ontvangen hebben, daar zou die Geest ons veranderen en bekwaam maken tot dienaars van het Nieuwe Verbond. Dat is een dienst die van binnenuit bewerkt wordt. Daarom is het ook een bediening des Geestes en des levens. Niet alleen des Geestes, want het is de bedoeling dat het ook nog tot uitdrukking komt in ons leven. En als we onder het Nieuwe Verbond leven, dan verdwijnt bovendien de bedekking.

Israël is niet verhard geworden, opdat Zij niet tot geloof zou komen, maar omdat zij niet tot geloof wil komen. Dat geldt niet alleen voor Israël, maar ook voor iedere andere heiden. God zou Zich aan ons openbaren en Hij heeft ons het verstand gegeven om Hem te leren kennen. Velen willen Hem veranderen en blijven maar zenden. God moet dit doen en dat en als Hij het zo zou doen, zou het veel beter met deze wereld gaan. De mens moet met zijn fikken van de zendknop afblijven en God laten zenden en zelf luisteren.

1 Kor. 2: 12 Doch wij hebben niet ontvangen den geest der wereld, maar den Geest, Die uit God is, opdat wij zouden weten de dingen, die ons van God geschonken zijn;

Of,

Efeze 1: 17 Opdat de God van onzen Heere Jezus Christus, de Vader der heerlijkheid, u geve den Geest der wijsheid en der openbaring in Zijn kennis;

18 Namelijk verlichte ogen uws verstands, opdat gij moogt weten, welke zij de hoop van Zijn roeping, en welke de rijkdom zij der heerlijkheid van Zijn erfenis in de heiligen;

19 En welke de uitnemende grootheid Zijner kracht zij aan ons, die geloven, naar de werking der sterkte Zijner macht.

We zouden bevrijd worden van de theologische tradities en kerkelijke overleveringen en ons laten leiden door het Woord van God. Als je iets niet weet, dan roep je Hem gewoon aan. Zijn nummer is bekend: 10 5 6 5. Dat is de getalswaarde van de Naam JEHOVAH.

Als we afhankelijk waren van mensen, dan zouden we nooit vrij worden. We zijn afhankelijk van het Woord van God. Andere mensen kunnen wel bijdragen aan onze kennis van dat Woord - anders zouden er ook geen leraars hoeven te zijn - maar we zouden ons primair door de Geest laten leiden. Hij gebruikt ons ten dienste van elkaar en daardoor ook ten dienste van Hem.

Wij zijn met elkaar verbonden, maar gaat het nu om het collectief of het individu? In de nieuwe schepping vind je beide begrippen terug, maar het begint bij het individu. Het geloof is een persoonlijk geloof. Daarna hebben we wel degelijk een plaats onder de gelovigen. We zijn van anderen afhankelijk, omdat zij ons iets kunnen leren of ons tot voorbeeld zijn, of we maken anderen wegwijz en zijn hen tot voorbeeld. De Gemeente is het milieu waarin wij veranderd worden en vrijgemaakt. Daartoe wil de Heer ons opvoeden. Hij heeft ons bekwaam gemaakt.

2 Kor. 3: 16 Doch zo het tot den Heere zal bekeerd zijn, zo wordt het deksel weggenomen.

17 De Heere nu is de Geest; en waar de Geest des Heeren is, aldaar is vrijheid.

Hoezo vrijheid? Denk maar eens aan de kerkgeschiedenis. Je was verplicht je te onderwerpen aan de leer van de kerk. Uitwendige vrijheid was er ook niet, want je had je maar te houden aan de toen geldende gebruiken.

Men zegt ook wel dat de 80- jarige oorlog niet zozeer een oorlog was tegen de koning van Hispanje, maar voor vrijheid van geweten. Godsdienst heeft te maken met de uitwendige dingen. Die oorlog ging niet over uitwendige dingen, maar over wat men dacht. Vrijheid van meningsuiting was er toen niet, maar nu ook niet. Als je bepaalde dingen zegt die een ander als discriminerend opvat, dan draai je zomaar de bak in.

Toch zouden wij vrijheid van denken moeten hebben en vrijheid van geloof en die vrijheid dan gebruiken om de levende God te dienen. Die vrijheid begint met je te onderwerpen aan het Woord van God. Als die vrijheid er niet is, dan is de Geest er ook niet. In grote delen van het christendom werkt de Geest dus kennelijk niet, omdat daar helemaal geen vrijheid is.

2 Kor. 3: 18 En wij allen, met ongedekten aangezichte, de heerlijkheid des Heeren weerspiegelende, worden *naar* hetzelfde beeld in gedaante veranderd, van heerlijkheid tot heerlijkheid, als van des Heeren Geest.

Moeten de gelovigen nu een hoofddeksel dragen of niet? Dat soort discussies krijg je bij deze teksten. Maar als er verplichtingen zijn, dan is er geen vrijheid.

Wij zouden de heerlijkheid des Heeren weerspiegelen, net als Mozes toen hij van de berg kwam. Bij Mozes zag men iets van de heerlijkheid van de Heer. Hij ontving die heerlijkheid eerst zelf en gaf het vervolgens door aan anderen.

Zo worden wij naar hetzelfde beeld veranderd. Zoals Mozes deel kreeg aan de heerlijkheid des Heeren, zo zouden wij daar ook deel aan krijgen. Dat heet metamorfose, verandering.

Matt. 17: 2 En Hij werd voor hen veranderd van gedaante; en Zijn aangezicht blonk gelijk de zon, en Zijn klederen werden wit gelijk het licht.

Zo zouden wij ook de heerlijkheid van Gods Zoon gelijkvormig worden.

Rom. 8: 29 Want die Hij te voren gekend heeft, die heeft Hij ook te voren verordineerd, den beelde Zijns Zoons gelijkvormig te zijn, opdat Hij de Eerstgeborene zij onder vele broederen.

Als het denken het leven is en ons denken wordt gelijkvormig aan het denken van Christus, dan hebben wij toch deel aan het leven van Hem? Het is allemaal niet zo mystiek.

Niet fietsen op zondag heeft absoluut niets met het leven van Christus te maken. Het leven van Hem heeft alles met geloof te maken. In Gal. 3: 23 wordt Hij het Geloof genoemd. Zo zouden wij ons bijv. niet druk maken over het gat in de ozonlaag, want misschien hoort dat wel zo te zijn. De wereld vergaat voorlopig toch niet. Daar hoeven wij ons niet druk over te maken. De natuur houdt zichzelf wel in evenwicht.

Men heeft het ook over het natuurlijk evenwicht, maar dat evenwicht wordt dan door de mens verstoord. Kennelijk hoort de mens niet in de natuur. Daarom: "Save the world and kill yourself".

Alle dingen worden in stand gehouden door God. Hij draagt alle dingen door het Woord Zijner kracht (Hebr. 1: 3). Natuurlijk is het evenwicht in de natuur ook maar onzin. We kunnen ons maar beter aan God overgeven. Als we dat deden, dan zouden we aanzienlijk minder zorgen hebben.

We kunnen ons ook zorgen maken over het godsdienstig milieu, maar dat doen we niet, want we weten hoe het zal gaan. Dat lijkt fatalistisch, maar is het niet. We hebben zo onze eigen verantwoordelijkheden voor God. Als je bezig bent met het in stand houden van deze wereld, dan laat je je afhouden van de dingen die echt belangrijk zijn. De gedaante van deze wereld gaat voorbij. Wat van belang is, is dat we in de korte tijd dat we hier leven, niet de afgoden dienen maar God. We onderwerpen ons aan Hem en we doen dat in het vlees. We laten Zijn Woord in ons planten. Als we dat doen, zullen we Hem dienen en Zijn wil doen.

In 2 Kor. 3 worden verandering en vrijheid achter elkaar genoemd. We zullen in de toekomst lichamelijk veranderd worden, maar daar gaat het hier niet over. Hier gaat het over de verandering in de vorm van ons denken. Dat kan alleen maar door onderwerping aan het Woord van God.

Joh. 8: 31 Jezus dan zeide tot de Joden, die Hem geloofden: Indien gijlieden in Mijn Woord blijft, zo zijt gij waarlijk Mijn discipelen;
32 En zult de waarheid verstaan, en de waarheid zal u vrijmaken.

Het verstaan van de waarheid heeft alles te maken met de verandering van ons denken. Niet enigszins, maar totaal anders denken zou ervoor in de plaats moeten komen. Als je iemand wilt begrijpen, kun je het beste al je eigen gedachten loslaten en je overgeven aan de gedachten van die ander. We zijn bij het luisteren naar een ander geneigd om de dingen meteen in te passen in ons eigen denkraam. Misschien dat we nog een kleine wijziging in ons denken willen aanbrenge, maar meer ook niet. We worden nu eenmaal niet uitsluitend met de Bijbel grootgebracht; al die andere dingen kunnen ons dus lelijk dwarszitten.

Bijbel en wetenschap kunnen alleen maar samengaan als je die twee begrippen beschouwd als een hendiadys. De bijbel is dan wetenschap en de enige wetenschap die er is, kun je vinden in de Bijbel.

Je kunt een keuze maken om in Christus te geloven. Dat is wel aardig, maar daar gaat het nog niet echt om. Je zou eigenlijk in de Schriften moeten geloven. Als je daarin gelooft, dan geloof je ook in Hem. Het zijn ook niet Zijn woorden, maar de woorden van Zijn hemelse Vader. Die woorden getuigen echter wel van Hem.

Als je die waarheid gelooft, dan zul je het ook begrijpen. Het gaat ook niet om het bewijzen, maar om het begrijpen. De Bijbel bewijst Zichzelf wel, maar pas dan als we bereid zijn onze eigen waarheid los te laten. Hij belooft dat ook. We zullen die wijsheid dan begrijpen. Hij zal ons dan in heel de waarheid leiden. En als we wijsheid ontbreken, dan zouden we die van God begeren.

De waarheid zal ons vrijmaken, maar we zullen daardoor de wil van God leren kennen. Als we niet vrij zijn, dan zijn we ook niet in staat om uitvoering te geven aan de wil van God. We zijn dan gebonden aan onze oude menselijke natuur, aan de zonde, de dood, de werking van de dood en in godsdienstige zin ook nog aan de wet. Dat zijn precies de dingen die in de Bijbel genoemd worden en waarvan wij vrijgemaakt moeten worden.

De mens is een dienaar van de god van deze wereld. Het is niet best als je geen last van de duivel hebt. Hij laat je natuurlijk met rust als je je aan hem onderwerpt. Wij zouden moeten worden vrijgemaakt van de macht van deze wereld, opdat we dan alsnog God zouden dienen. Wij zijn vrijgemaakt van dienstbaarheid, opdat wij een Ander zouden dienen, namelijk Christus. We zijn dus vrijgemaakt van de ene dienstbaarheid (slavernij), namelijk wet, zonde en afgoden, om dienstbaar te worden aan de Heer. Je kunt niet twee heren dienen. Het is of de één, of de Ander.

De mens is per definitie dienstbaar.

Filipp. 2: 7 Maar heeft Zichzelven vernietigd, de gestaltenis eens dienstknechts aangenomen hebbende, en is den mensen gelijk geworden;

Hij heeft de gestaltenis van een dienstknecht aangenomen; conclusie: de mens is per definitie een dienstknecht.

De dienstbaarheid van het verderf houdt in dat je heel je leven strijdt tegen het verderf. Dat geldt ook voor de wet. Dan is men wel dienstbaar, maar het leidt niet tot het gestelde doel. Je wijkt dan ook steeds verder van dat doel af. Er is niet voor niets een gezegde dat luidt: "Hoe ouder, hoe gekker".

Verlossing, bevrijding, heeft tot doel ons vrij te maken van de dienstbaarheid waarin we ons bevinden, om daar een andere dienst voor in de plaats te stellen. Als je je niet vrijmaakt, heb je geen tijd voor de dienst aan Hem.

Verlossen is niet alleen vrijmaken, maar vooral vrijkopen. Er is een prijs voor betaald.

1 Petr. 1: 18 Wetende dat gij niet door vergankelijke dingen, zilver of goud, verlost zijt uit uw ijdele wandeling, die van de vaders overgeleverd is;
19 Maar door het dierbaar bloed van Christus, als van een onbestraffelijk en onbevlekt Lam;

Die ijdele wandeling leidde tot niets. Dat is niet alleen zo bij de Joden, maar zeker ook bij alle religieuzen en net zo goed bij alle anderen. Er is slecht één wandeling die niet ijdel is en dat is de wandel in de Heere. Dat is de enige wandel die een positief resultaat oplevert, een eeuwig resultaat. Wij die vaten zijn, zouden ons laten vullen met het Woord, dan wel de Geest van God. Dat is die wandel.

1 Kor. 15: 58 Zo dan, mijn geliefde broeders! Zijt standvastig, onbewegelijk, altijd overvloedig zijnde in het werk des Heeren, als die weet, dat uw arbeid niet ijdel is in den Heere.

Of je begrijpt het Woord niet, omdat je er nog nooit in gelezen hebt, òf je bent sowieso niet bereid te geloven wat in de Bijbel staat. Als dat zo is, dan blijft de bedekking. Je zou eerst tot Hem komen en pas daarna openbaart Hij Zich, stap voor stap. De waarheid is soms moeilijk te verstaan en misschien zijn we wel daarom zo gemakkelijk in staat ons over te geven aan menselijke overleveringen.

Maar waarom geloven we bepaalde dingen? Omdat het in de Bijbel staat. Waarvan moesten de Joden worden vrijgemaakt? van de wet, opdat ze zo bekwaam gemaakt konden worden om dienaren te worden van het Nieuwe Verbond.

Joh. 8: 33 Zij antwoordden Hem: wij zijn Abrahams zaad, en hebben nooit iemand gediend; hoe zegt Gij *dan*: Gij zult vrij worden?
34 Jezus antwoordde hun: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Een iegelijk, die de zonde doet, is een dienstknecht der zonde.
35 En de dienstknecht blijft niet eeuwiglijk in het huis, de zoon blijft er eeuwiglijk.
36 Indien dan de Zoon u zal vrijgemaakt hebben, zo zult gij waarlijk vrij zijn.

37 Ik weet, dat gij Abrahams zaad zijt; maar gij zoekt Mij te doden; want Mijn Woord heeft in u geen plaats .

Wij zijn Abrahams zaad, of we al of niet van hem afstammen. We zijn ook slaven, ook al hebben we nooit iemand gediend. Ieder die de zonde doet, is namelijk een slaaf en een slaaf blijft niet altijd in een huis. Eens zal hij sterven. Wij zouden verlost worden uit de hele schepping, om daarna dienstbaar te worden aan Christus. Dat is een eeuwige dienstbaarheid.

Hebr. 3: 4 Want een ieder huis wordt van iemand gebouwd; maar Die dit alles gebouwd heeft, is God.

5 En Mozes is wel getrouw geweest in geheel zijn huis, als een dienaar (dat is hier geen slaaf), tot getuigenis der dingen, die gesproken zouden worden;

6 Maar Christus, als de Zoon over Zijn eigen huis; Wiens huis wij zijn, indien wij maar de vrijmoedigheid en den roem der hoop tot het einde toe vast behouden.

De wet was vanaf het begin tijdelijk bedoeld, omdat het de bedoeling was dat men onder Christus zou dienen. Mozes was getrouw over het huis waarover hij gesteld was. Dat is het huis onder de wet, maar Christus is getrouw in Zijn eigen huis. Dat huis is er sinds we verlost zijn van de wet. We zouden verlost worden van het Oude Verbond, om overgebracht te worden naar het Nieuwe Verbond, met in het hart geschreven wetten.

Vrijheid betekent dat men kan doen wat men wil, maar als men doet wat men wil, is men een dienstknecht van zijn eigen wil. Daar is niets mee mis, zolang het God is, Die in ons werkt beide het willen en het werken. We zijn dus naar alle maatstaven vrij en tegelijk dienstbaar aan Christus. Die vrijheid zouden wij kiezen.

Als je trouw bent aan de Heer, ben je in de eerste plaats trouw aan jezelf. Is dat niet zo, dan is de Heer ons niet eigen, dan wordt het religie en plicht. We zouden vanuit ons eigen hart doen wat we willen, want het is God, Die in ons werkt. Dan is het niet omdat het moet, maar omdat we het willen, omdat we vrijgemaakt zijn. Dan zijn we ontkomen aan alles wat hier in deze wereld is.

De Galaten hielden vast aan religie, aan de wet. Paulus zegt dat we daar niet meer onder leven. De wet lijkt de korte route om de mens tot de orde te roepen. Voor God is dat niet van belang. Voor Hem is van belang dat Zijn Woord in ons woont. Dat dat Woord ook uitwerking in ons leven behoort te hebben, is waar, maar dat kost tijd. Als Gods Woord in onze harten woont, komt de rest vanzelf. Het gaat om wat in de mens is en dat moet de ruimte krijgen.

Gal. 2: 3 Maar ook Titus, die met mij was, een Griek zijnde, werd niet genoodzaakt zich te laten besnijden.

4 En dat om der ingekropen valse broeders wil, die van bezijden ingekomen waren, om te verspieden onze vrijheid, die wij in Christus Jezus hebben, opdat zij ons zouden tot dienstbaarheid brengen.

Ingekropen valse broeders zijn broeders die bijten, of broeders die geen broeders zijn, of gewoon valse broeders. De normale weg is die van liefde voor de waarheid. Wij zijn vrij, maar er komen mensen bij ons binnen die ons dan vertellen wat we moeten doen. Vervolgens verdwijnen ze dan weer, tenzij ze de macht aan zich kunnen trekken.

Titus was een heiden en men vond dat hij zich moest laten besnijden, maar hij heeft het niet laten doen.

- Gal. 4: 21 Zegt mij, gij, die onder de wet wilt zijn, hoort gij de wet niet?
22 Want er is geschreven, dat Abraham twee zonen had, één uit de dienstmaagd, en één uit de vrije.
23 Maar gene, die uit de dienstmaagd was, is naar het vlees geboren geweest; doch deze, die uit de vrije was, door de belofte;
24 Hetwelk dingen zijn, die andere beduiding hebben; want deze zijn de twee verbonden; het ene van den berg Sinaï, tot dienstbaarheid barende, hetwelk is Agar;
25 Want dit, *namelijk* Agar, is Sinaï, een berg in Arabië, en komt overeen met Jeruzalem, dat nu is, en dienstbaar is met haar kinderen.
26 Maar Jeruzalem, dat boven is, dat is vrij, hetwelk is ons aller moeder.
27 Want er is geschreven: Wees vrolijk, gij onvruchtbare, die niet baart, breek uit en roep, gij, die geen barensood hebt, want de kinderen der eenzame zijn veel meer, dan dergene, die den man heeft.
28 Maar wij, broeders, zijn kinderen der belofte, als Izak was.
29 Doch gelijkerwijs toen, die naar het vlees geboren was, vervolgde dengene, die naar den Geest *geboren was*, alsoo ook nu.
30 Maar wat zegt de Schrift? Werp de dienstmaagd uit en haar zoon; want de zoon der dienstmaagd zal geenszins erven met den zoon der vrije.
31 Zo dan, broeders, wij zijn niet kinderen der dienstmaagd, maar der vrije.

Abraham had twee zonen, één dienstknecht en één vrije. Als je aanspraak wilt maken op de beloften aan Abraham gedaan, dan zul je toch vrij moeten zijn, want de dienstknecht zal immers niet erven.

Wij zijn niet kinderen der dienstmaagd, maar der vrije. Dat is ook een beeld van de 2 en de 10 stammen. De 2 leefden en leven onder de wet en zijn dus aan de dienstbaarheid onderworpen en de 10 stammen hebben nooit onder de wet geleefd en zijn dus vrij. Dat vinden de 2 stammen niet leuk en dus vervolgen ze de 10 stammen. Toen de Heer kwam, bleefden de 2 stammen de erfenis niet, want ze bleven liever onder de wet. Dat is pas Godslasterlijk Daarom moeten de 2 stammen het huis uit en erven de 10 stammen. Dat geldt natuurlijk alleen voor degenen die geloven en zich vrijgemaakt hebben.

Het christendom komt ook niet voort uit het Jodendom (alleen wat de aardse kant betreft wel), maar uit het heidendom. Niet uit de 2, maar uit de 10 stammen

- Gal. 4: 31 Zo dan, broeders, wij zijn niet kinderen der dienstmaagd, maar der vrije.
5: 1 Staat dan in de vrijheid, met welke ons Christus vrijgemaakt heeft, en wordt niet wederom met het juk der dienstbaarheid bevangen.

Staat dan in de vrijheid. Onder de wet bezwijk je. Niemand heeft daarin kunnen blijven staan. Dat is niet onze filosofie, maar het Woord van God. Dat is de vrijheid waarmee Christus ons heeft vrijgemaakt.

- Gal. 5: 2 Ziet, ik Paulus zeg u, zo gij u laat besnijden, dat Christus u niet nut zal zijn.
3 En ik betuig wederom aan een iegelijk mens, die zich laat besnijden, dat hij een schuldenaar is de gehele wet te doen.

- 4 Christus is u ijdel geworden, die door de wet gerechtvaardigd *wilt* worden; gij zijt van de genade vervallen.

Als je je onder de wet plaatst, dan heeft Christus geen nut in je leven. Dan is Christus ijdel en ben je van de genade vervallen.

Wat betekent het dat Christus u niet nut is, of ijdel, want dat wordt tegen gelovigen gezegd. In ieder geval niet dat je daarmee het eeuwige leven kwijt bent, want eeuwig leven is alleen maar eeuwig leven als je het niet meer kwijt kunt raken. Toen wij vrijgemaakt werden, was dat niet het eind van het verhaal. Dat gebeurde met een bepaald doel. Wij zouden niet meer door heel ons leven heen der dienstbaarheid onderworpen zijn (Hebr. 2: 15). Wij zijn verlost van de wet, opdat we niet nog steeds van alles moeten doen of laten, maar alle ruimte hebben om de levende God te dienen.

Alles is wel geoorloofd, maar niet alles is nuttig. Dat heeft met onze vrije wil te maken. Alle dingen die je doet, zijn niet nuttig. Dat is onmogelijk, maar ze kunnen wel bevrediging schenken. Als dat zo is, is het geen probleem. Hij werkt alles mee ten goede. Maar als we kiezen voor menselijke filosofie of wet, dan is Christus ons niet nut. Velen die dat doen, gebruiken Zijn Naam al niet eens meer. Zij hebben het niet meer over Christus, maar over Jezus. Als je kiest voor wet, ken je misschien nog wel Jezus, maar Christus niet.

- Gal. 5: 5   Want wij verwachten door den Geest, uit het geloof, de hoop der rechtvaardigheid.

Uit het geloof verwachten wij dat. Niet godsdienst of het geloof dat God bestaat, maar geloof in Gods beloften en dus ook dat God die beloften aan ons vervult.

- Fil. 1: 6   Vertrouwende ditzelve, dat Hij, Die in u een goed werk begonnen heeft, *dat* voleindigen zal tot op den dag van Jezus Christus.

- Gal. 5: 6   Want in Christus Jezus heeft noch besnijdenis enige kracht noch voorhuid, maar het geloof, door de liefde werkende.

De band of verbinding met God heet liefde. Als we geloven in het woord van God, dan hebben we door dat geloof binding met het Woord van God. Zo zullen we ook verbonden zijn met allen die geloven en allen die zijn veranderd en vrijgemaakt. Zo wordt de gemeenschap bevorderd en word je aangespoord Zijn Woord te onderzoeken. Als je met een groep gelijkgezinden bij elkaar komt, dan ga je je, volgens de wet der communicerende vaten, samen richten op je gezamenlijke interesse.

Als we God dienen, worden we betrokken in Zijn werk. Zijn werk is de opbouw van de Gemeente. Als we bij elkaar komen, bouwen wij dus ook de Gemeente op. De Heer doet dat en soms via ons. In ieder geval niet door de zorgvuldigheden dezer eeuw. Die zorgvuldigheden verstikken het Woord van God (denk aan de gelijkenis van het zaad).

- Gal. 5: 7   Gij liept wel; wie heeft u verhinderd der waarheid niet gehoorzaam te zijn?
8   Dit gevoelen is niet uit Hem, Die u roept.
9   Een weinig zuurdesem verzuurt het gehele deeg.

- 10 Ik vertrouw van u in den Heere, dat gij niet anders zult gevoelen; maar die u ontroert, zal het oordeel dragen, wie hij ook zij.

Iemand van buitenaf schijnt het gedaan te hebben. Als we geen broeders en zusters hadden, zouden we niet zo gemakkelijk van het Woord afwijken. Waar men geneigd is de meerderheid te volgen, daar is men geneigd het kwade te volgen. Dat wat de meerderheid leert, is meestal niet de waarheid.

Gal. 5: 11 Maar ik, broeders! Indien ik nog de besnijdenis predik, waarom word ik nog vervolgd? Zo is dan de ergernis des kruises vernietigd.

Zolang de wet gepredikt wordt, is er niets aan de hand en pas je heel goed in de wereld. Als we zeggen dat we vrij zijn en er niets mee te maken willen hebben, dan breken de vervolgingen uit. Dat was de eerste drie eeuwen van het christendom ook zo. Daarna, toen er een christelijke keizer kwam, werd het christendom binnen de legerplaats gesteld. In ieder geval tot aan de Reformatie. Wat er dan overblijft, is gewoon een christelijk filosofie, die niet afwijkt van wat de wereld leert.

Gal. 5: 12 Och, of zij ook afgesneden wierden, die u onrustig maken!

- 13 Want gij zijt tot vrijheid geroepen, broeders, alleenlijk *gebruikt* de vrijheid niet tot een oorzaak voor het vlees; maar dient elkander door de liefde.

Paulus wenst hen kennelijk gewoon dood. Wij zouden leven in vrijheid; dat is de enige mogelijkheid om God te kunnen dienen. Hoezo, ik heb al een afspraak. Waar ben je dan van vrijgemaakt? Het is een kwestie van prioriteiten stellen. De dienst aan de heer is onze eerste prioriteit. Als we de vrijheid niet gebruiken in dienst van de Heer, dan zullen we die vrijheid ook in de kortste keren helemaal kwijt zijn.

Gal. 5: 14 Want de gehele wet wordt in één woord vervuld, namelijk in dit: Gij zult uw naaste liefhebben, gelijk uzelf.

- 15 Maar indien gij elkander bijt en vereet, ziet toe, dat gij van elkander niet verteerd wordt.

Wij zijn tot vrijheid geroepen en we kunnen die vrijheid voor allerlei doeleinden gebruiken, maar als dat niet is in het dienen van elkaar, dan wordt die vrijheid misbruikt. Het werk Gods is een werk aan de Gemeente; daarom, dient elkander. Dan ben je een dienstknecht van Christus en dus van Zijn Woord en dat is tot opbouw van de Gemeente.

Je zou die vrijheid niet gebruiken om naar het vlees te leven. Toch is het dienen door de liefde uiteindelijk de vervulling van de wet.

Gal. 5: 16 En ik zeg: Wandelt door den Geest en volbrengt de begeerlijkheden des vleses niet.

- 17 Want het vlees begeert tegen den Geest, en de Geest tegen het vlees; en deze staan tegen elkander, alzo dat gij niet doet, hetgeen gij wildet.

18 Maar indien gij door den Geest geleid wordt, zo zijt gij niet onder de wet.

- 19 De werken des vleses nu zijn openbaar; welke zijn overspel, hoererij, onreinigheid.....

- 22 Maar de vrucht des Geestes is liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, goedertierenheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, matigheid.
- 23 Tegen de zodanigen is de wet niet.
- 24 Maar die van Christus zijn, hebben het vlees gekruist met de bewegingen en begeerlijkheden.
- 25 Indien wij door den Geest leven, zo laat ons ook door den Geest wandelen.
- 26 Laat ons niet zijn zoekers van ijdele eer, elkander tergende, elkander benijdende.

De werken van de wet en het vlees worden tegenover de werken van de Geest gesteld. Het verandert niet alleen onze gedachten, maar ook onze gezindheid en daarmee onze gevoelens en emoties.

Normaal gesproken wordt door emotie het verstand buiten werking gesteld. Dat is niet goed en het kan dus beter andersom. We zouden verstandelijk redeneren en waar onze harten gevuld worden met het Woord van God, daar heeft dat invloed op onze gevoelens. Die gevoelens worden daardoor gewekt.

Heb je de Heer lief? Hoe komt dat dan? Liefde op het eerste gezicht? Als je de Heer echt lief hebt, dan komt dat door het Woord van God.

Vers 22 komt rechtstreeks voort uit onze gezindheid. De werken des vleses hebben te maken met wat men doet. Bij de werken des Geestes worden gevoelens genoemd. Het andere komt daar wel uit voort.

- Jak. 1: 5 En indien iemand van u wijsheid ontbreekt, dat hij *ze* van God begere, Die een iegelijk mildelijk geeft, en niet verwijt; en zij zal hem gegeven worden.
- 6 Maar dat hij *ze* begere in geloof, niet twijfelende; want die twijfelt, is een baar de zee gelijk, die van den wind gedreven en op- en nedergeworpen wordt.
- 7 Want die mens mene niet, dat hij iets ontvangen zal van den Heere.
- 8 Een dubbelhartig man is ongestadig in al zijn wegen.

Wij hebben wijsheid nodig, maar zouden dat van God begeren. Het heeft geen zin daarom te vragen als men niet gelooft. Eerst geloven en onderwerpen aan en dan om wijsheid vragen. Als er geen geloof is, dan is er dus sprake van ongelooft en ben je onstandvastig.

- Jak. 1: 9 Maar de broeder, die nederig is, roeme in zijn hoogheid.

De broeder die nederig is, staat hier tegenover de broeder die ongelovig is. Of men is gelovig, òf men is hoogmoedig. Of men is ongelovig, òf men is nederig. Nederigheid houdt in dat men zich onderwerpt aan de Allerhoogste. De hoogmoedigen worden dan ook stevig aangepakt in de rest van deze brief. Iemand die hoogmoedig is, zal verwelken als een bloem.

- Jak. 1: 12 Zalig is de man, die verzoeking verdraagt; want als hij beproefd zal geweest zijn, zal hij de kroon des levens ontvangen, welke de Heere beloofd heeft dengenen, die Hem liefhebben.

Het leven is vol verzoeken. Die komen echter niet van God. Toch zouden we van Godswege die verzoeken beschouwen als beproevingen. Als die verzoeken er niet zouden zijn, dan zouden we ook niet leren vertrouwen op de Heer. Ook al zitten de

omstandigheden volstrekt tegen, dan nog kun je aanspraak maken op Gods hulp. En als we beproefd zijn geweest en we zijn trouw gebleven aan Hem en Zijn Woord, dan zullen we daarvoor beloond worden.

Jak. 1: 18 Naar Zijn wil heeft Hij ons gebaard naar het Woord der waarheid, opdat wij zouden zijn eerstelingen Zijner schepselen.

Eerstelingen is ontleend aan de oogst. Dat zijn degenen met eerstgeboorterecht en dus met erfrecht. Jakobus heeft het dus over de Gemeente der eerstelingen die in de hemel zijn opgeschreven.

Jak. 1: 19 Zo dan, mijn geliefde broeders, een iegelijk mens zij ras om te horen, traag om te spreken, traag tot toorn;
20 Want de toorn des mans werkt Gods gerechtigheid niet.

niet zenden, maar luisteren!

Jak 1: 21 Daarom, afgelegd hebbende alle vuiligheid en overvloed van boosheid, ontvangt met zachtmoedigheid het Woord, dat in *u* geplant wordt, hetwelk uw zielen kan zaligmaken.

Toen wij tot geloof kwamen, werden we van alle vuiligheid verlost, maar als we met zachtmoedigheid het Woord willen ontvangen, dan zullen we toch ook zelf allerlei dingen af moeten leggen. Als je het te druk hebt met je aardse leven, dan kom je echt niet toe aan het je laten vullen met Gods Woord.

Wij zouden de loopbaan lopen die ons is voorgesteld. Daarvoor zouden we alle last afleggen. Je moet ervoor kiezen. Zijn Woord kan ons zaligmaken als we het de ruimte geven om in ons geplant te worden.

Jak. 1: 22 En zijt daders des Woords, en niet alleen hoorders, uzelfen met valse overleggingen bedriegende.

Het gaat er toch om dat wij zouden komen tot de kennis van Christus, maar volgens Jakobus zouden we het Woord tot ons nemen zoals we voedsel tot ons nemen (Veel honigs te eten is niet goed; maar de onderzoeking van de heerlijkheid van zulke dingen is eer. Spr. 25: 27). We zouden het nuttigen, eigen maken en daaruit leven. Het beschouwen als overleggingen en het toepassen op ons eigen leven. Het woord van God is niet alleen maar theorie, maar volstrekt praktisch. Het begint bij het horen van het Woord, maar daarna zouden we wel degelijk daders des Woords zijn.

Jak. 1: 23 Want zo iemand een hoorder is des Woords, en niet een dader, die is een man gelijk, welke zijn aangeboren aangezicht bemerkt in een spiegel;
24 Want hij heeft zichzelf bemerkt, en is weggegaan, en heeft terstond vergeten, hoedanig hij was.

We worden geconfronteerd met de Schrift en met onszelf. We weten bijv. wat onze positie nu is geworden. Daarna zou dat onderdeel van heel ons praktische leven behoren te zijn. We

zouden die dingen niet moeten vergeten, anders gaat het al snel de verkeerde kant op. Dan worden we hoereerders (Hebr. 12).

- Jak. 1: 25 Maar die inziet in de volmaakte wet, die der vrijheid is, en daarbij blijft, deze, geen vergetelijk hoorder geworden zijnde, maar een dader des werks, deze zal gelukkig zijn in dit zijn doen.
- 26 Indien iemand onder u dunkt, dat hij godsdienstig is, en *hij* zijn tong niet in toom houdt, maar zijn hart verleidt, dezès godsdienst is ijdel.
- 27 De zuivere en onbevleete godsdienst voor God en den Vader is deze: wezen en weduwen bezoeken in hun verdrukking, *en* zichzelf onbesmet bewaren van de wereld.

Niet vergeten, maar erbij blijven. Geluk ,of zaligheid zoeken heeft hier niets te maken met de gedachte, dat als we eenmaal sterven we zalig zullen worden. "Zoekt gij naar waar geluk, laat Jezus dan toe in uw hart". Dat is in het denken van het dagelijkse leven.

We leren de dingen niet om de vragen van anderen of onszelf te kunnen beantwoorden, maar opdat we gevormd zouden worden. Hoe meer we weten, hoe meer dat opbouwt. Het gaat niet alleen om de theorie, maar ook om de consequenties voor ons praktische leven. Hij heeft ons geschapen tot goede werken (Efeze 2: 10).

- Titus 2: 14 Die Zichzelf voor ons gegeven heeft, opdat Hij ons zou verlossen van alle ongerechtigheid, en Zichzelf een eigen volk zou reinigen, ijverig in goede werken.

Hij heeft Zichzelf aan ons gegeven, opdat Hij ons verlossen zou. Hij zou Zichzelf een volk reinigen. Niet voor ons, maar voor Hemzelf. Dat rein worden is niet voor jezelf, want wat heb je daaraan als je toch weer vies wordt. Nee, het is voor Hem. Zie ook Joh, 13. Dat is de reiniging zoals dat nodig was bij de priesters, om dienst te kunnen doen in de tempel.

Inzien in de volmaakte wet der vrijheid. Dat is niet de wet van Mozes. Geluk zonder werk bestaat niet, maar dat kan pas nadat we veranderd en vrijgemaakt zijn. Daarna dienstbaar en dat leidt tot geluk.

- Jak. 2: 12 Spreekt alzo, en doet alzo, als die door de wet der vrijheid zult geoordeeld worden.
- 13 Want een onbarmhartig oordeel zal gaan over dengene, die geen barmhartigheid gedaan heeft; en de barmhartigheid roemt tegen het oordeel.

Spreekt alzo en doet alzo. De wet der vrijheid is het Nieuwe Verbond en het oordeel is het oordeel met betrekking tot het Nieuwe Verbond. Onze werken zullen wel degelijk in het oordeel gebracht worden en al wat gedaan werd uit liefde voor Jezus, blijft in der eeuwigheid.

- 1 Petr. 2: 16 Als vrijen, en niet de vrijheid hebbende als een deksel der boosheid, maar als dienstknechten van God.

Vrijheid is niet een excuus om in boosheid te leven, maar om als dienstknecht van God te leven. Vrijgemaakt van de wereld enz, met als gevolg dienstbaar aan God.

- Luk. 1: 68 Geloofd *zij* de Heere, de God Israëls, want Hij heeft bezocht, en verlossing te weeg gebracht Zijn volke;
 69 En heeft een hoorn der zaligheid ons opgericht, in het huis van David, Zijn knecht;
 70 Gelijk Hij gesproken heeft door den mond Zijner heilige profeten, die van het begin der wereld *geweest zijn*;

Dit is een gedeelte uit de lofzang van Zacharias. Het Nieuwe Verbond wordt aangekondigd. De hoorn der zaligheid is een verwijzing naar de hoorn waaruit David gezalfd werd. Zo is ook Christus gezalfd tot Koning en Priester. Dat is de hoorn der zaligheid.

- Luk. 1: 71 Een verlossing van onze vijanden, en van de hand al dergenen, die ons haten;
 72 Opdat Hij barmhartigheid deed aan onze vaders, en gedachtig ware aan Zijn heilig verbond;
 73 En aan den eed, dien Hij Abraham, onze vader, gezworen heeft, om ons te geven,

Wat werd hen dan beloofd? Dat staat in het volgende vers.

- Luk. 1: 74 Dat wij, verlost zijnde uit de hand onzer vijanden, Hem dienen zouden zonder vreze,
 75 In heiligheid en gerechtigheid voor Hem, al de dagen onzes levens.

Niet maar gedurende de dagen die ons overblijven in het vlees, maar al de dagen van ons leven. Voor dat doel zijn wij verlost. We zijn geheiligd, niet voor onszelf, maar voor Hem. Daartoe zijn wij geroepen. Als we verlost zijn en vrijgemaakt, dan hebben we nog maar één doel, namelijk Hem dienen in heel ons leven, in alle heiligheid en gerechtigheid.

We zouden onze lichamen daartoe stellen tot een levend, heilig, Gode welbehagelijk offer. Dat het daarom nodig is dat ons denken veranderd wordt, is waar, maar zo worden we ons bewust van onze vrijheid en kunnen we ervoor kiezen een Ander te dienen, namelijk Degene Die uit de doden is opgestaan (Rom. 7). Dan zijn we Zijn eigendom geworden en als we zo leven, zullen we binnenkort beloond worden bij de opname van de Gemeente. Dan zullen onze lichamen veranderd worden in een verheerlijkt lichaam.

- Efeze 3: 14 Om deze oorzaak buig ik mijn knieën tot den Vader van onzen Heere Jezus Christus,
 15 Uit Welken al het geslacht in de hemelen en op de aarde genoemd wordt,
 16 Opdat Hij u geve, naar den rijkdom Zijner heerlijkheid, met kracht versterkt te worden door Zijn Geest in den inwendigen mens;
 17 Opdat Christus door het geloof in uw harten wone, en gij in de liefde geworteld en gegrond zijt;
 18 Opdat gij ten volle kondet begrijpen met al de heiligen, welke de breedte, en lengte, en diepte, en hoogte zij,
 19 En bekennen de liefde van Christus, die de kennis te boven gaat, opdat gij vervuld wordt tot al de volheid Gods.
 20 Hem nu, Die machtig is meer dan overvloediglijk te doen, boven al wat wij bidden of denken, naar de kracht, die in ons werkt,

21 Hem zij de heerlijkheid in de Gemeente, door Christus Jezus, in alle geslachten, tot alle eeuwigheid. Amen.